

ԹՈՒՐՔԻԱ

ԱՐՏԱՎԻՆ ՎՃԱՆԳԻ ՏԱԿ

«ՌՈՒՍԻԱ ՊԻՏԻ ՅԱՐՋԱԿԻ ԹՈՒՐՔԻՈՅ ՎՐԱՅ ԵԹԵ
ՄՈՒԹ ԳՏՆԵ» Կ'ԸՍԵ ԹՈՒՐՔ ԽՄԲԱԳԻՐ ՄԸ

Ճումհուրիէթի մէջ (Յ Օգոստոս) «Արտաքին վտանգ կայ, պէտք չէ քնանանք» խորագրով Ապիսին Տավեր կը գրէ, պատասխանելով Դեմոկրատ կուսակցութեան պետերէն Ֆուատ Քէօբրիւլիւի վերջերս մամուլին բռած յայտարարութիւններուն.

«Ֆուատ Քէօբրիւլի այն համոզումը ունի թէ մեր արտաքին կացութիւնը որևէ վտանգի ենթակայ չէ: Ամէն մարդ ազատ է իր համոզման մէջ: Սակայն իրականութիւն է որ Թուրքիա այսօր արտաքին վտանգի ենթակայ չէ: Ինչպէս կարելի է նման պնդում մը ընել, եթե Սովիէթ Ռուսիա իր Միութեան ենթակայ Հայաստանի և Վրաստանի հաշւոյն արեւելեան նահանգներուն աչք տնկած է և Նեղուցներէն խարիսխներ կ'ուզէ, այսինքն Պոլսոյ տիրանալով Թուրքիան Պալթեան փոքրիկ տէրութեանց նման իրեն հպատակ կ'ուզէ դարձնել:

«Պատերազմը վերջանալէն իվեր ոռւսական ձայնասփիւռին տեւական կերպով կատարած հակաթուրք քարոզութիւնը բարեկամական ցայդե՞րդ մըն է, կամ սիրային համանուա՞գ մը: Ռուսիոյ մեր դէմ մղած 13 պատերազմները համոզիչ փաստ մը չե՞ն թէ Ռուսիա որքան ատեն որ զօրաւոր ըլլայ պիտի ուզէ յարձակիլ Թուրքիոյ վրայ և անոր գոյութիւնը վտանգելով իջնել Միջերկրական և տիրանալ Պոլսոյ և Նեղուցներուն:

«Հիմա մեզի սպառնացող վտանգը դէմոկրատներէն չէ որ կուգայ, այլ աշխարհի ամենէն տկար դեմոկրատական վարչածեւ ունեցող երկրէն: Այդ պետութիւնը երէ առիթ գտնէ առանց վայրկեան մը կորսնցնելու պիտի յարձակի մեր վրայ: Օրինակուինք Ֆինլանտայի պարագայէն և չմոռնանք պատմական ճշմարտութիւնները:

«Այսօր քուրքիա արտաքին վտանգի ենթակայ է: Այդպէս բան չկայ ըսելով քունի մէջ պէտք չէ իյնանք եւ ներքին պայքարի տարուելով յանկածակիի չգանք: Այդ վտանգէն մեղ միայն արթնութիւնն ու իրականութիւնը յստակ տեսնելու քաջութիւնը կրնան փրկել»:

Ռուսիա կ'ուզէ ուղղակի բանակցիլ

ՓԱՐԻԶ, 9.— «Թուրքիոյ քաղաքականութիւնը» խորագրին տակ Ալպէո Մուսօ կը գրէ Էփօքի մէջ. «Թուրքիոյ արտաքին քաղաքականութիւնը տագնապ մը պիտի անցնէ, որ կը զբաղեցնէ մեր զեկավարները: Անմիջականօրէն խնդրոյ առարկայ են Մօնթրէօյի համաձայնութեան վերաքննութիւնը և Տարտանէլի գոյավիճակը: Թուրքերը կ'ուզեն որ խընդիրը մնայ միջազգային գետնի վրայ, մինչ ոռւսերը կողմնակից են Անգարայի և Մոսկուայի միջև ուղղակի բանակցութեան: Սակայն Թուրքերը չեն ուզեր որ Նեղուցներու խնդիրը առիթ ընծայէ ոռւսերուն՝ հողային պահանջներ ներկայացներու: Նախատեսելի են խրթին բանակցութիւններ:

«Սակայն պէտք է աւելի հեռուն տեսնել: Պալքանեան ժողովուրդներու համախմբումը սլաւական պիտակի տակ Թուրքիոյ չքացնել կուտայ այն յոյսը որ ունէր Եւրոպայի ներկայութեամբ: Նոր խօսակցութիւններ տեղի կ'ունենան, որոնք կը միտին աւելի ամրացնել արաբական երկիրներու հետ Թուրքիոյ ունեցած յարաբերութիւնները: